

Livsändring i trädgården

Nornorna ha slagit sig ner i min trädgård, i uppror över mina ändringar mellan trådarna. Vet hut, säger de och hytter med sina små nävar. Vi som vävde så vackert. Jo tack, säger jag, ni vävde både vackert och nyttigt. Och ganska mycket mörker där emellan. Jag serverar pannkakor för dem, med extra mycket hjortonsylt och grädde, innan jag fortsätter. Men också en Andeliten som mig, som släpat tatueringar och tungsinne mellan raderna, kan faktiskt bli trött på allt det eviga som river och sliter. Det som ni har tyckt så mycket om. Att peta in. Så nu petar jag in lite själv. Mera fluffiga, kramiga och ljusa trådar. Med karamell på och synnerligen spännande äventyr i. Nornorna sitter alldeles tysta, med grädde runt munnen. Så pekar en av dem på mig med ett krokigt finger, det är ju vansinne. Absolut, svarar jag, men det är mitt vansinne. Mitt alldeles egna storslagna vansinne.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren AgnesP med Poeter.se id #35149 innehar upphovsrätten